RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2261/84

af 17. juli 1984

om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2260/84 (2), særlig artikel 5, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF er der indført en produktionsstøtteordning for olivenolie; støtten for de på en bestemt dato eksisterende arealer ydes i forhold til den mængde olie, der rent faktisk er produceret, til olivendyrkere, der er medlemmer af de i artikel 20c, stk. 1, i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede producentorganisationer, og hvis gennemsnitsproduktion er på mindst 100 kg olie pr. produktionsår, hvorimod støtten til andre olivendyrkere ydes i forhold til antallet af oliventræer, disses produktionskapacitet og udbyttet heraf, fastsat skønsmæssigt, idet ydelsen er betinget af, at de pågældende oliven er høstet;

indtil fortegnelsen over olivendyrkningsarealerne er udarbejdet, bør støtten til ikke-sammensluttede olivendyrkere beregnes i forhold til oliventræernes gennemsnitlige udbytte;

for at støtteordningen kan fungere tilfredsstillende, bør det fastlægges, til hvilke typer olivenolie støtten ydes;

for at støtteordningen kan fungere tilfredsstillende bør det præciseres, hvilke rettigheder og forpligtelser, der påhviler alle de personer, som berøres af ordningen, dvs. olivendyrkerne, producentorganisationerne og foreningerne af sådanne, samt de pågældende medlemsstater;

ydelsen af støtten bør først og fremmest baseres på et system med dyrkningserklæringer indgivet af olivendyrkerne;

de i artikel 20c, stk. 1, i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede organisationer af olivenolieproducenter skal bestå af et minimum af medlemmer eller repræsentere en minimumsprocentdel af olivendyrkere eller af olivenolieproduktionen; disse grænser bør fastsættes dels under hensyn til behovet for effektive organisationer, og dels til kontrolmulighederne i producentmedlemsstaterne; for at sikre organisationerne en effektiv administration, bør der fastsættes visse supplerende betingelser, som de olivendyrkere, der er medlemmer, skal opfylde;

foreningerne af de i artikel 20c, stk. 2, i nævnte forordning omhandlede olivenolieproducentorganisationer skal bestå af et minimum af organisationer eller repræsentere en minimumsprocentdel af den nationale produktion; disse grænser bør fastsættes således, at de særlige kontrol- og koordineringsopgaver, som disse foreninger skal udføre, kan gennemføres effektivt;

i henhold til artikel 20c i nævnte forordning påhviler der producentorganisationerne og foreningerne af sådanne visse kontrol- og koordineringsopgaver; det bør derfor fastsættes, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres, for at disse opgaver kan anses som udført;

for at sikre en korrekt administrativ forvaltning bør producentorganisationerne samt foreningerne af sådanne indgive en anerkendelsesansøgning vil vedkommende nationale myndigheder i rette tid inden produktionsårets begyndelse; medlemsstaten tager stilling til ansøgningen inden for en rimelig frist;

i overensstemmelse med artikel 20d, stk. 1, i forordning nr. 136/66/EØF kan der indeholdes en procentdel af støtten til dækning af de kontrolomkostninger, der afholdes af producentorganisationerne og foreningerne af sådanne; det bør sikres, at de indeholdte beløb kun anvendes til finansiering af de i artikel 20c, stk. 1 og 2, i nævnte forordning fastsatte opgaver;

ifølge artikel 20d, stk. 2, i nævnte forordning er forskuddet på støtten forbeholdt foreningerne; for at sikre en korrekt administrativ forvaltning bør det fastsættes, at forskuddet ikke kan udgøre mere end en vis procentdel af støtten;

for at sikre, at ordningen med produktionsstøtte til olivendyrkere, som er medlemmer af en producentorganisation, kan fungere tilfredsstillende, bør det fastsættes, at støtten kun udbetales for de mængder olie, der er fremstillet på godkendte møller; for at kunne godkendes bør de pågældende møller opfylde en række betingelser;

(1) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
(2) Se side 1 i denne Tidende.

den pågældende støtte er af væsentlig interesse for olieproducenterne, og den udgør en finansiel byrde for Fællesskabet ; for at sikre, at støtten kun ydes for olie, som er berettiget hertil, bør der indføres en passende administrativ kontrolordning ;

med henblik på en tilfredsstillende forvaltning af støtteordningen bør det fastsættes, at medlemsstaten, såfremt der er tvivl om en olivendyrkers faktiske produktion, bestemmer, for hvor stor en mængde olivenolie der kan ydes støtte ;

erfaringen viser, at det som følge af det store antal olivendyrkere, der skal kontrolleres, er vanskeligt at få gennemført en nøjagtig og effektiv kontrol, skønt der er indført bestemmelser om en lang række særlige kontrolforanstaltninger ; for at afhjælpe på disse vanskeligheder må der i hver producentmedlemsstat oprettes et edb-register med alle de relevante oplysninger for at fremme kontrollen og opnå en hurtig efterforskning af uregelmæssigheder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Fra produktionsåret 1984/1985 gælder denne forordnings almindelige regler for ydelse af den i artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede produktionsstøtte for olivenolie.

Artikel 2

1. Produktionsstøtte ydes for olivenolie, såfremt denne svarer til definitionerne i nr. 1 og 4 i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF, og såfremt dyrkningsarealerne er anmeldt i den i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1590/83 (1) omhandlede dyrkningserklæring eller er i overensstemmelse med kriterierne i samme forordnings artikel 1, stk. 2.

2. Støtten ydes til olivendyrkere, der er etableret i medlemsstaterne. I denne forordning forstås ved olivendyrker en landbruger, som dyrker oliven, der anvendes til fremstilling af olie.

3. Støtten ydes efter ansøgning indgivet af de pågældende til den medlemsstat, hvor olien er producert.

4. Til olivendyrkere, der har en gennemsnitlig produktion pr. produktionsår på mindst 100 kg olivenolie, og som er medlemmer af en producentorganisation som omhandlet i artikel 20c, stk. 1, i forordning nr. 136/66/EØF, ydes der støtte i henhold til artikel 5, stk. 2, første led, i forordning nr. 136/66/EØF for den mængde olie, der faktisk er fremstillet på en godkendt mølle, jf. dog artikel 7.

Til andre olivendyrkere ydes der støtte i henhold til artikel 5, stk. 2, andet led, i forordning nr. 136/66/EØF ; støtten svarer til den, der ydes på grundlag af antallet af producerende oliventræer i forhold til udbyttet af oliven og olie, som fastsat skønsmæssigt i henhold til artikel 18.

5. For produktionsårene 1984/1985 og 1985/1986 fastlægger producentmedlemsstaterne, hvilke olivendyrkere, der har en gennemsnitlig produktion pr. produktionsår på mindst 100 kg olivenolie, og som har ret til den støtte, som ydes på grundlag af den faktisk producerede oliemængde, idet de for hvert produktionsår sammenholder udbyttet af oliven og olie, som fastsat i henhold til artikel 18, med antallet af oliventræer, der indgår i produktionen.

6. Inden den 31. marts 1986 fastlægger Rådet med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen, hvilke kriterier der fra produktionsåret 1986/1987 skal lægges til grund ved fastlæggelsen af, hvilke olivendyrkere, der har en gennemsnitlig produktion pr. produktionsår på mindst 100 kg olie.

KAPITEL 2

Olivendyrkernes forpligtelser

Artikel 3

1. Hver olivendyrker indgiver til de kompetente myndigheder i medlemsstaten i begyndelsen af produktionsåret og inden en nærmere fastsat dato, en dyrkningserklæring, som ved første indgivelse skal indeholde :

— oplysninger om de dyrkede oliventræer og deres voksested,

— en genpart af den dyrkningserklæring, der er indgivet med henblik på udarbejdelsen af fortegnelsen over olivendyrkningsarealerne. For så vidt angår Grækenland, kan den dyrkningserklæring, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1590/83, træde i stedet for denne erklæring, indtil der i denne medlemsstat er udarbejdet en fortegnelse over olivendyrkningsarealer.

(1) EFT nr. L 163 af 22. 6. 1983, s. 39.

2. De følgende produktionsår indgiver hver olivendyrker inden en nærmere fastsat dato, en supplerende erklæring med angivelse af eventuelle ændringer eller oplysning om, at der ikke er sket nogen ændring i forhold til den tidligere dyrkningserklæring.

3. Olivendyrkere, der er medlemmer af en producentorganisation, indgiver inden en nærmere fastsat dato til pågældende organisation en individuel støtteansøgning med enten dokumentation for forarbejdningen af de dyrkede oliven eller salgsfakturaen for de pågældende oliven, eller begge dele.

4. De i stk. 3 omhandlede olivendyrkere skal indgive dyrkningserklæringen og støtteansøgningen gennem deres organisation.

5. En olivendyrker må for så vidt angår arealer beliggende i samme administrative område kun være tilsluttet én producentorganisation, og han kan kun indgive én dyrkningserklæring og én støtteansøgning for disse arealer.

Opsiger en olivendyrker sit medlemsskab af organisationen inden udløbet af den periode, der er fastsat i artikel 20c, stk. 1, litra g), første led, i forordning nr. 136/66/EØF, må han ikke tilslutte sig en anden organisation, der er omhandlet i nærværende forordning, før den resterende del af perioden er udløbet.

Den pågældende producentorganisation meddeler medlemsstaten navnene på de i andet afsnit omhandlede olivendyrkere.

6. For olivendyrkere, der ikke er medlem af en producentorganisation, gælder den dyrkningserklæring, som hver især har indgivet, som en støtteansøgning, hvis den inden en nærmere fastsat dato suppleres med

— en erklæring om, at olivendyrkeren har høstet de pågældende oliven i det pågældende produktionsår,

— oplysning om disse olivens anvendelsesformål.

7. Olivendyrkere, der ikke opfylder de i denne artikel fastsatte forpligtelser, vil få afslag på deres støtteansøgning.

KAPITEL 3

Producentorganisationer

Artikel 4

1. Med forbehold af de øvrige betingelser i artikel 20c, stk. 1, i forordning nr. 136/66/EØF, kan en producentorganisation kun anerkendes i henhold til nævnte forordning, såfremt den

a) består af mindst 700 olivendyrkere og fungerer som en organisation, hvis formål er produktion og forarbejdning af oliven og olivenolie,

eller

b) i de øvrige tilfælde består af mindst 1 200 olivendyrkere; såfremt en eller flere organisationer, hvis formål er produktion eller forarbejdning af oliven og olivenolie, er tilsluttet den pågældende organisation, betragtes de således sammensluttede olivendyrkere individuelt ved beregningen af det nævnte mindsteantal,

eller

c) repræsenterer mindst 25 % af olivendyrkerne eller af olivenolieproduktionen i det økonomiske område, hvor den er oprettet.

2. Kun olivendyrkere, som ejer en olivenlund, som de dyrker, eller olivendyrkere, som dyrker en olivenlund i mindst tre år, kan være medlemmer af en producentorganisation.

Olivendyrkerne forelægger som dokumentation herfor den producentorganisation, som de er medlem af, de oplysninger, der er nødvendige for at godtgøre deres status som olivendyrker, samt oplysninger vedrørende enhver ændring, som måtte være indtrådt siden indgivelsen af deres anmodning om tilslutning.

3. I denne forordning forstås ved økonomisk område et område, der ud fra kriterier, der fastsættes af den pågældende medlemsstat, i betragtning af olivendyrkningssituationen frembyder ensartede produktionsvilkår.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at stimulere oprettelsen af producentsammenslutninger som omhandlet i forordning (EØF) nr. 1360/78 (1) eller andre organisationer, hvis formål er produktion og forarbejdning af oliven og olivenolie, og som vil kunne anerkendes som producentorganisationer som omhandlet i nærværende forordning.

Artikel 5

1. For at opnå anerkendelse fra et produktionsårs begyndelse skal producentorganisationen senest den 30. juni i det forudgående produktionsår indgive en ansøgning til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat.

2. Senest den 15. oktober efter ansøgningens indgivelse tager den kompetente myndighed stilling til ansøgningen efter at have undersøgt, om de betingelser, der er omhandlet i artikel 20c, stk. 1, i forordning nr. 136/66/EØF samt i artikel 4 er opfyldt, og meddeler straks sin beslutning til den pågældende organisation samt til Kommissionen.

Anerkendelsen får virkning fra begyndelsen af det produktionsår, der følger efter det, i hvilket ansøgningen er indgivet.

(1) EFT nr. L 166 af 23. 6. 1978, s. 1.

3. Anerkendte producentorganisationer giver senest den 30. juni hvert år den kompetente myndighed meddelelse om eventuelle ændringer i deres struktur siden anerkendelsen eller sidste årlige meddelelse samt om eventuelt modtagne ansøgninger om udtræden og tilslutning.

Den kompetente myndighed sikrer sig på grundlag af denne meddelelse og af udfaldet af de kontrolforanstaltninger, den eventuelt har gennemført, at betingelserne for anerkendelse fortsat opfyldes.

Såfremt betingelserne ikke længere opfyldes, eller strukturen i en organisation ikke muliggør kontrol af medlemmernes produktion, skal den kompetente myndighed straks og senest inden begyndelsen af det følgende produktionsår inddrage anerkendelsen og give Kommissionen meddelelse herom.

Artikel 6

1. De anerkendte producentorganisationer

— indgiver i medfør af artikel 3, stk. 1, dyrkningserklæringer for samtlige medlemmer,

— foretager kontrol på stedet af de oplysninger, der er indeholdt i en nærmere fastsat procentdel af disse erklæringer,

— indgiver en gang om måneden medlemmernes støtteansøgninger i en standardiseret form egnet til den i artikel 16 omhandlede databehandling. Der ansøges om støtte for den mængde, der er produceret af de medlemmer, der har sluttet deres olieproduktion, hvis det i henhold til artikel 8 er kontrolleret, at forpligtelserne opfyldes.

Alle ansøgninger, der vedrører produktionen i ét produktionsår, skal indgives inden en nærmere fastsat dato, da de ellers vil blive afvist.

2. Såfremt en producentorganisation er tilsluttet en forening, skal de tilsluttede olivendyrkeres dyrkningserklæringer og støtteansøgninger indgives af foreningen.

Artikel 7

Såfremt en olivendyrker, der er medlem af en producentorganisation,

— har taget olivenlunde i forpagtning for en periode på under 3 år,

— har solgt sin olivenproduktion eller en del af denne,

— har tilmeldt sig producentorganisationen i løbet af produktionsåret,

kan den støtteberettigede mængde ikke vedrøre en større mængde olie end den, der er fastsat skønsmæssigt på grundlag af antallet af oliventræer, der indgår i produktionen, i forhold til udbyttet af oliven og olie, som fastsat i henhold til artikel 18.

Artikel 8

1. Inden indgivelsen af støtteansøgningen kontrollerer hver producentorganisation den mængde olivenolie, for hvilken de enkelte medlemmer ansøger om støtte. I den forbindelse kontrollerer producentorganisationerne navnlig

— efter retningslinjer, som skal fastlægges nærmere, at den olivenproduktion, der af den enkelte olivendyrker angives at være blevet forarbejdet på en godkendt mølle, stemmer overens med de oplysninger, der fremgår af olivendyrkerens dyrkningserklæring;

— at de af den enkelte olivendyrker meddelte oplysninger om de forarbejdede mængder oliven og de fremstillede mængder olie svarer til de mængder oliven og olie, som er anført i de godkendte møllers lagerregnskaber.

2. Producentorganisationen forelægger de kompetente myndigheder i medlemsstaten sine medlemmers sager i følgende tilfælde

— såfremt den i stk. 1, første led, omhandlede overensstemmelse ikke kan fastslås, efter at den pågældende organisation har modtaget alle bilag og enhver anden nødvendig oplysning med henblik på at kunne fastslå den faktisk producerede mængde,

— såfremt den i stk. 1, andet led, omhandlede overensstemmelse ikke kan fastslås;

— såfremt oplysningerne i dyrkningserklæringen ikke stemmer overens med resultatet af kontrollen.

KAPITEL 4

Foreninger af producentorganisationer

Artikel 9

1. Med forbehold af betingelserne i artikel 20c, stk. 2, i forordning nr. 136/66/EØF, må en forening kun anerkendes, hvis den enten omfatter mindst 10 producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til artikel 5, eller omfatter et antal organisationer, som repræsenterer mindst 5 % af olivenolieproduktionen i den pågældende medlemsstat.

De producentorganisationer, der danner en forening, skal dog hidrøre fra flere økonomiske områder.

2. For så vidt angår anerkendelse samt inddragelse heraf, finder artikel 5 ligeledes anvendelse på foreninger.

Artikel 10

De i artikel 20c, stk. 2, i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede foreninger

— koordinerer deres producentorganisationers virksomhed, fører tilsyn med, at denne er i overensstemmelse med denne forordning, og kontrollerer herunder navnlig selv og for en procentdel, der skal fastlægges nærmere, hvorledes den i artikel 6 og 8 omhandlede kontrol gennemføres;

— indgiver dyrkningserklæringerne og støtteansøgningerne fra deres producentorganisationer til de kompetente myndigheder;

— modtager fra den pågældende medlemsstat de i artikel 12 omhandlede forskud på produktionsstøtten samt den resterende del af støtten og fordeler straks disse beløb blandt de producenter, der er tilsluttet deres producentorganisationer.

KAPITEL 5

Fælles regler for organisationer af olivenolieproducenter samt for foreninger af sådanne

Artikel 11

1. Det i artikel 20d, stk. 1, i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede indeholdte beløb anvendes således:

a) et nærmere fastsat beløb udbetales til hver forening i forhold til antallet af medlemmer i foreningens producentorganisationer;

b) det resterende beløb udbetales til alle producentorganisationerne i forhold til

— antallet af støtteansøgninger, der er indgivet individuelt til hver organisation af dennes medlemmer,

— de kontrolforanstaltninger, som er gennemført i medfør af støtteordningen.

2. Producentmedlemsstaterne sikrer sig, at de beløb, der i medfør af stk. 1 er bestemt for foreningerne og producentorganisationerne, kun anvendes til finansiering af den virksomhed, der påhviler dem i henhold til denne forordning.

3. Såfremt beløbene eller dele deraf ikke er blevet anvendt i overensstemmelse med stk. 2, skal de tilbagebetales til medlemsstaten og fratrækkes de udgifter, der finansieres af EUGFL.

4. For at lette foreningernes og producentorganisationernes *virke kan* medlemsstaterne ved hvert produktionsårs begyndelse udbetale dem et skønsmæssigt fastsat forskud, på grundlag af medlemsstallet.

5. Producentmedlemsstaterne fastlægger retningslinjerne for tildeling af støtte og fristerne for udbetalingen til olivendyrkerne.

Artikel 12

1. Producentmedlemsstaterne kan til foreningerne af producentorganisationer udbetale et forskud på den ansøgte støtte.

2. For produktionsårene 1984/1985, 1985/1986 og 1986/1987 må dette forskud for den enkelte olivendyrker højst udgøre:

— det beløb, der beregnes på grundlag af det i henhold til artikel 18 fastsatte udbytte af oliven og olie i forhold til det i dyrkningserklæringen angivne antal producerede oliventræer, eller det beløb, der beregnes på grundlag af den mængde, der er angivet i ansøgningen, hvis denne mængde er mindre en den ovenfor anførte,

— eller

— 50 % af det beløb, der beregnes på grundlag af gennemsnittet af de støttebeløb, der faktisk er udbetalt i de to foregående produktionsår.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne godkender kun møller, hvis indehavere

a) efter nærmere fastsatte kriterier, har tilsendt medlemsstaten alle oplysninger om deres tekniske udstyr og deres faktiske forarbejdningskapacitet samt om enhver ændring heraf;

b) har forpligtet sig til at underkaste sig enhver kontrol, der er et led i støtteordningens gennemførelse, samt til at acceptere, at der i deres virksomhed installeres de kontrolanordninger, som findes fornødne, og til at tillade eventuel kontrol med regnskaberne;

c) ikke i løbet af det foregående produktionsår har været genstand for retsforfølgning i anledning af uregelmæssigheder konstateret under den kontrol, der er gennemført i henhold til artikel 14, samt i henhold til nærværende artikel; for så vidt angår godkendelsen for produktionsåret 1984/1985

— må indehaverne ikke have været genstand for retsforfølgning i anledning af uregelmæssigheder konstateret under den kontrol, der for produktionsåret 1983/1984 er gennemført i henhold til artikel 7 og 9 i forordning (EØF) nr. 2959/82 (1), og

(1) EFT nr. L 309 af 5. 11. 1982, s. 30.

— må møllerne ikke have været genstand for inddragelse af godkendelsen for en periode, som strækker sig ud over den 31. oktober 1984 i henhold til samme forordning;

d) forpligter sig til at føre et standardiseret lagerregnskab efter nærmere fastsatte kriterier.

2. Inden godkendelse gives, efterprøver den pågældende medlemsstat, om betingelserne for godkendelse er opfyldt, og navnlig efterprøves ved kontrol på stedet forholdene vedrørende møllernes tekniske udstyr og faktiske forarbejdningskapacitet.

3. I produktionsårene 1984/1985 og 1985/1986 kan den pågældende medlemsstat give den pågældende mølle en midlertidig godkendelse fra det tidspunkt, hvor den indgiver sin ansøgning om godkendelse med de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

Denne midlertidige godkendelse bliver endelig, så snart den pågældende medlemsstat har konstateret, at de i stk. 1 fastsatte betingelser for godkendelse er opfyldt.

Såfremt det konstateres, at én af de i stk. 1 omhandlede betingelser ikke er opfyldt, inddrages den midlertidige godkendelse.

4. Såfremt én af de i stk. 1 fastsatte betingelser for godkendelse ikke længere opfyldes, inddrages godkendelsen for et tidsrum, som afhænger af overtrædelsens omfang.

5. Inddrages godkendelsen i overensstemmelse med stk. 3 og 4, kan der ikke på noget tidspunkt i inddragelsesperioden gives en ny godkendelse

— til den samme fysiske eller juridiske person, som driver den pågældende mølle, eller

— til nogen fysisk eller juridisk person, der ønsker at drive den pågældende mølle, medmindre den pågældende på en for medlemsstaten tilfredsstillende måde godtgør, at ansøgningen om en ny godkendelse ikke har til formål at omgå den foreskrevne sanktion.

6. Såfremt inddragelsen af en mølles godkendelse ville få alvorlige følger for forarbejdningskapaciteten i et bestemt produktionsområde, kan det besluttes at godkende denne mølle under en særlig kontrolordning.

KAPITEL 6

Kontrolordning

Artikel 14

1. Hver producentmedlemsstat anvender en kontrolordning, som sikrer, at det produkt, for hvilket der ydes støtte, er støtteberettiget.

2. Producentmedlemsstaterne kontrollerer de enkelte producentorganisationers og foreningers virksomhed og navnlig de kontrolforanstaltninger, som disse har gennemført.

3. I løbet af hvert produktionsår og navnlig i forarbejdningsperioden kontrollerer producentmedlemsstaterne på stedet de godkendte møllers virksomhed og lagerregnskaber, idet denne kontrol skal omfatte en nærmere fastsat procentdel af møllerne.

De udvalgte møller skal være repræsentative for forarbejdningskapaciteten i et produktionsområde.

4. For så vidt angår olivenolie, der er omhandlet i nr. 1 i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF og produceret af olivendyrkere, som ikke er medlemmer af en producentorganisation, gennemføres stikprøvekontrol på stedet, som skal gøre det muligt at kontrollere:

— om dyrkningserklæringerne er nøjagtige,

— om de høstede oliven er bestemt til olieproduktion, samt om muligt, hvorvidt de faktisk er forarbejdet til olie.

Kontrollen skal omfatte en vis procentdel af olivendyrkere, som skal fastsættes navnlig under hensyn til bedrifternes størrelse.

5. I forbindelse med de ovenfor omhandlede former for kontrol anvender medlemsstaten bl.a. de i artikel 16 omhandlede edb-registre.

Disse registre anvendes som retningslinjer for den kontrol, der skal foretages i henhold til stk. 1 til 4.

Artikel 15

1. Medlemsstaten fastsætter den mængde olie, som er berettiget til støtte, på grundlag af de ansøgninger, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 3 og 6, samt under hensyn til alle relevante oplysninger herunder navnlig til resultatet af samtlige kontrolforanstaltninger i henhold til denne forordning.

For så vidt angår olivenolie, der er omhandlet i nr. 4 i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF, fastsættes den mængde, der er berettiget til støtte, på grundlag af produktionen af den i nr. 1 i nævnte bilag omhandlede olie.

2. Medlemsstaten fastsætter for de producenter, der er medlemmer af en producentorganisation, og hvis sager er forelagt den af den pågældende organisation i henhold til artikel 8, stk. 2, den mængde olivenolie, der er berettiget til støtte.

3. Såfremt den i artikel 13 og 14 omhandlede kontrol ikke bekræfter de oplysninger, der er anført i en godkendt mølles lagerregnskab, fastsætter den pågældende medlemsstat, uden at dette i øvrigt udelukker eventuelle sanktioner over for den pågældende mølle, for hver producent, som er medlem af en organisation, og som har ladet sin olivenproduktion forarbejde i den pågældende mølle, den mængde olie, der er berettiget til støtte.

4. Når medlemsstaten skal fastsætte den støtteberettigede mængde tager den, navnlig i de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde, hensyn til bl.a. det i overensstemmelse med artikel 18 skønsmæssigt fastsatte udbytte af oliven og olie.

Artikel 16

1. Hver producentmedlemsstat opretter og ajourfører permanente edb-registre med oplysninger om olivenolieproduktionen.

2. Disse registre skal mindst indeholde følgende:

a) for hver enkelt olivendyrker samt hvert produktionsår, for hvilket denne har indgivet en støtteansøgning:
   — oplysningerne i dyrkningserklæringen, jf. artikel 3,
   — angivelse af den mængde olivenolie, der er produceret, og for hvilken der er indgivet ansøgning om produktionsstøtte, samt af den mængde, for hvilken der er udbetalt støtte,
   — oplysninger fremkommet ved kontrollen på stedet hos vedkommende olivendyrker;

b) for producentorganisationer og foreninger af sådanne, alle oplysninger, der gør det muligt at kontrollere deres virksomhed i forbindelse med denne ordning, samt resultatet af medlemsstaternes kontrol;

c) for møller for hvert produktionsår, tallene i lagerregnskabet, oplysningerne om det tekniske udstyr og forarbejdningskapaciteten samt resultatet af den kontrol, der er foretaget i henhold til denne forordning;

d) det vejledende årlige udbytte i hvert homogent produktionsområde.

Artikel 17

1. Oplysningerne i de i artikel 16 omhandlede registre er fortrolige.

Adgang til disse registre har:

— de nationale myndigheder, der af medlemsstaten har *fået beføjelse* hertil;
— Kommissionens personale i samarbejde med de kompetente embedsmænd i de enkelte medlemsstater og i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 729/70 (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3509/80 (2), navnlig for så vidt angår de foreskrevne fremgangsmåder;
— producentorganisationerne og foreningerne af sådanne for så vidt angår oplysninger, som medlemsstaterne anser for nødvendige for en effektiv kontrol af deres nuværende medlemmer.

2. Registrene og de tilknyttede kontrolsystemer skal være forenelige med det edb-system, som de enkelte producentmedlemsstater anvender i forbindelse med fortegnelsen over olivendyrkningsarealerne.

KAPITEL 7

Afsluttende bestemmelser

Artikel 18

Det udbytte af oliven og olie, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, første afsnit, andet led, i forordning nr. 136/66/EØF, fastsættes senest den 31. maj hvert år pr. homogent produktionsområde på grundlag af oplysninger, som producentmedlemsstaterne indgiver senest den 30. april hvert år.

Artikel 19

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF.

Efter samme fremgangsmåde fastsættes:

— det i artikel 18 omhandlede udbytte;
— det i artikel 11, stk. 1, litra a), omhandlede beløb.

Artikel 20

Kommissionen kan for produktionsåret 1984/1985 med henblik på at sikre en harmonisk overgang mellem den nuværende ordning og den ordning, der indføres ved denne forordning, træffe alle nødvendige foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF.

For at sikre overholdelsen af denne forordnings mål og under hensyn til de særlige problemer, der kan opstå i visse medlemsstater i forbindelse med anvendelsen af disse bestemmelser, kan de pågældende medlemsstater

(1) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 2.
(2) EFT nr. L 367 af 31. 12. 1980, s. 87.

efter høring af Kommissionen og under hensyn til supplerende kriterier i en overgangsperiode på tre produktionsår fra og med produktionsåret 1984/1985 midlertidigt godkende de producentorganisationer og foreninger af sådanne, som ansøger herom.

Artikel 21

Inden udgangen af denne forordnings tredje anvendelsesår aflægger Kommissionen beretning til Rådet om, hvordan ordningen i denne forordning har fungeret, ledsaget af forslag, der gør det muligt for Rådet at revidere denne ordning.

Artikel 22

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer inden for rammerne af denne forordning.

Artikel 23

Denne forordning træder i kraft på dagen for dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 1984.

På Rådets vegne

A. DEASY

Formand